

"Ολοι πρόστις μάλαπις ήτε,
φύλα, βρέθη παιδάρια των Βίτε,
και καρφότοι μαροκούνι
τὸν χρυσό δὲν λογοσούνι.

Βίταρος, θὰ λένε τοῦτοι,
λογοσούναρος ἐκεῖνοι,
κι' όλοι θὰ βρομῷ μαρούνι
μέσα σὲ παθών καμίτι.

Θάξεται διαδηλώσεις, χίλια δρό προγράμματα,
κι' όλα τέτονα πρόβατα,
και θὰ τρέχεται στα κέντρα και θὰ κάνεται και στίχους,
και μορφές δυνητήρων θὰ λαπάνεται στοις τοίχους.

Μπούμ, Κορδόναρος κι' Έληρα,
μπούμ, γεννάοι τῶν γεραλών...
Θὰ δουνείη πιστολά,
πατερο και τῶν γονέων.

*Ενεργόν θὰ παιζουν μέρος κι' η δικαΐας εας ή κυράδες
δην και τῆς Ελληνίδες,
και θὰ τρέμουν της σανίδες
τῶν Κοζάκων ή φραδές.

Κάθε ποδός πατριώτης έν τῷ μέρος τῶν φλογῶν
θὰ φωνάζῃ για τοὺς νόμους πῶν τοὺς ἔκαναν σαλάτα,
και κατόπιν έξελέγεις κι' ἀναρρόπεις ἐλογάδη,
και θά διρίσκεται στης κάλπαις ποῦ και ποῦ καμμάδι πατάτα.

Θὰ συνέρχεται μι λαζαριανοπρόβλητος Βουλή,
και καθένας λιμαδόρος
τῆς Ρωσιας Βουληρόφος
ὅταν θέλῃ κι' δπως θέλει κι' δος θέλει θά μαλή.

Και τοῦ Τσάρου πότε πότε,
συμπλεθέροι πατεριδαί,
θὰ τοῦ μπάνιο στὸ φυσιούνι,
κι' δος θέλει τὸ κουδούνι
δ Μορονίζειρ ή κινητά...
τοῦτος δὲν θὰ συαπῇ.

Εδών κοκκινοκούφηδες θὰ σκούσουν σμερδαλέοι,
κι' δ Τσάρος θέλωνται και μή με το σανγό θὰ λέη
ποὺς εὐχαρολίσων σύρων τον κυττάει συνηγμένους
τοὺς βουλευτὰς τοῦ γένους.

*Σιδὸν Τσάρος θὰ φορώνται καθένας για Κουνέρερο
λαδών με τόνον ἀπειλῆς:
η τῷδε μέσους μὲ καλεῖς,
η βάτιστο σκονήρα κόκκινη και τῆς σανίδα πέρων.

*Ἐν τούτῳ τῷ Συντάγματι, τῷ τόδον μαρούθρῳ,
οι Ραμπαγάδες θ' ἀφονοῦν και στὰ δικά σας μέρη,
με τοὺς κοκκινοκούφηδες τι θὰ τραβήξῃ τώρα
κι' αὐτὸς δ Τσάρος, βρέθη παιδάρι, μόν' δ Θέος τὸ ξέρει.

*Ἐν τούτῳ τῷ Συντάγματι, τῷ τόδον μαρούθρῳ,
κι' μέρη σανή σαφρόνων
στὴν γῆν τῶν φαραράρων
θὰ γάνεται καθώς σανή βωντος έτενήματος.

*Εμβροτίνης στὸν μέντωνα θεομάνια και Συντάγματον
θὰ σίκη κάθε κεφαλή πραγματικῆς δρίτια,
κι' όλοι θὰ παιζουν τὸν κυνηφόδιον, κι' όλοι στὸν κάθισμα των
θ' δραΐσιν τὰ ταμπάρα των να κάνουν διαπειτία.

*Άλλοι, ποῦ τοὺς ἑκούσασαν τῆς Δούμας τὰ Συντάγματα,
στὰς ἔδρας των θὰ γέρνουν
και δίπλα θὰ τὸ πέργονται,
και φρέσκοι φρέσκοι θὰ ἔπινον με τὰ γιλοκαφέματα,
κι' όλοι θὰ λένε πρός αὐτούς: καλά σας Συντηρούσα,
και θὰ τοὺς δίνουνε τωρι κι' δρεπικά κουλούρια.

Μὲ τόσα τομοσχέδια κάθε σοφῆς φαλάκρας
θὰ γενισθεῖ και σεις καρποὶς θλευθερίας δικαίω,
με τοῦτο δὲ τὸ Σύνταγμα, μνεία συμπλεθέρα,
κι' Λγάνης* Οινυπιακοδις θὰ κάνης καμμάδι μέρα.

*Ολ' από, ποῦ και στοὺς Ρόδουσσος ἀνελπίστοις θὰ γενοῦν,
σὸν παρδένεια λιγάνι στὴν ἀρχὴ θὰ σᾶς φανοῦν,
με τοῦ χρόνου προλόγοις θὰ τὰ συνιέθετε
δίκιος δλλαγήτη καμμιάν τούτων να ποθήσετε.

*Από φορόγνως δημοσίους θὰ γυρεύεται καρβέλια,
ηρά δρυμοί Ταμεία πα Μονής τοις δικούνη,
πλὴν ἀλλοίμονον ὁ ἔκαντον και μεγάλη συνορέλια,
ποῦ γεννεύεται δίχος μέσος, δίχος μπλάκα στὴν Κορδόνη.

Εἰς τὸ Σύνταγμα μας τοῦτο τὸ σωτήριον ξαπλώσουν,
σοῦ τὸ λέων για καλό σου.
Τοῦτο πάρος, συμπλεθέρα,
για τὰ ζήσης θλευθέρα.

Εδών εδοι και γαρασσόδ
τὸ Σύνταγμά μας τὸ γενού.
Πανήγυρις τὴν σήμερον και μέσος στὴν γῆν τοῦ ζόφουν
και τοῦ πυκνήρηα, διον μόνον μου συντρόφουν,
δεκχθῆτε και τοῦ Περικλή, τοῦ μόνον μου συντρόφουν,
θερμά συγχαρητήμα,
και πάρετε τὸ Σύνταγμα να τοξεῖται πέδη
για σημεριδιο στοὺς λάστων κι' ἀδιάποτη φοβέρα.

Τόσο κι' εμεῖς προκόψαμε, συμπλέθεροι, με τοῦτο,
ποῦ τώρα λένε μεριμνοὶ
παραληρούντες γνωστοί μοι
πάπες στοὺς Ρωμαϊκὸς χρειάδες εται το Ρόδουσσο το κρούτο.

Και καμπούσαις ποικιλίαις,
μ' ἀλλούς λέγους δηγελαίε.

*Ιωάννης δ Πατούνας, συγγενής μας προσφύλης,
ἀνοικόναρδος, ιππότης, σινεργός κι' ἀσταλής,
με τὴν Ἀλεξ τὴν Ελμίταν ἐνυμεφένθη και αντάς,
ἀνταξίαν τον συμβιαν μετανάστης δρετάς.

Κι' δ Ρωμαϊκὸς ἀρβά χαίρονται: καρέ Πάγκος, καρέ Ελμίτα,
κι' η ζωή ας δηλη τάραι σαν τοῦ μέλιτος τὸν μηγά.

*Ανα χωρούσις προσεχῶς τῆς Λευκόνιου τῆς Αγγας,
σπου δαλοι καλλιέγηδος κοι για τὸ πάνω μάνας,
τὸ κλειδούμβαλον αντῆς, φιλόμονος πολίται,
πολὺ φθητὰ πωλεῖται,
και σπενσετε στὸ σπήνη της εἰς τὴν δόδην Φειδία
κι' όπ' ανέζεντος ἀριθμούς διώτι, πον τρέχει μελοδία.

Τῆς Ελένης Ρουσσοπούλου τεύχος Φωτογραφικῆς,
εκποτήμονος μελέτης κι' ἀλληλως σηματικῆς,
έργον χρόνιμον κυρίας Εμβροθόδης κι' δρεπανῆς.

Τοῦ Ρο μην με τὸ Γερασίμον μ' ἔνα κειμένον φιδῶν
στὴς Πηγῆς τῆς Ζωφόδον μετεφέρθη τὴν δόδην,
πον γαι δραστεσ μεγάλης πολυτάρχος σταθμός,
στὴν οιλία Εμπειρίου, δεκατεσσερ' ἀριθμός.